

Sygn. akt IV U 353/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 stycznia 2014r. w S.

odwołania Z. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 marca 2013 r. (Nr (...))

w sprawie Z. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje Z. G. prawo do emerytury od dnia 14 marca 2013 roku.

Sygn. akt IV U 353/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.03.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy Z. G. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.), albowiem wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych na dzień 1.01.1999 r.

Od decyzji tej odwołanie złożył Z. G., który wnosil o jej zmianę i przyznanie prawa do tego świadczenia. Odwołujący się argumentował, iż od stycznia 1986 r. do 31.12.1989 r. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego w Zakładzie (...) w W. i okres ten powinien zostać zaliczony do kategorii pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosil o jego oddalenie, twierdząc, iż wymieniony okres zatrudnienia ubezpieczonego nie został udokumentowany świadectwem pracy, o którym mowa w § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony Z. G., ur. (...), złożył dnia 26.02.2013 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie świadectw pracy, pozwany ZUS, przyjął za udowodniony na dzień 1.01.1999 r. okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat, w tym 13 lat, 3 miesiące i 3 dni zatrudnienia w warunkach szczególnych, tj. okresy zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w S. od 1.04.1981 r. do 31.12.1985 r. oraz od 1.01.1990 r. do 31.12.1998 r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 27.03.2013 r. odmówił pozwany ZUS przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 30 a.e.).

Ubezpieczony Z. G. od dnia 16.10.1980 r. podjął zatrudnienie jako kierowca samochodu ciężarowego w Spółdzielni (...). W trakcie zatrudnienia, ubezpieczony został przekazany jako pracownik (...) Spółdzielni (...) w S. (dowód – pismo dyrektora (...) z dnia 31.03.1981 r. akta osobowe). Z. G. świadczył tam pracę jako kierowca samochodu ciężarowego. W związku z likwidacją działu transportu (...) Spółdzielni (...) z dniem 31.12.1985 r. rozwiązano z ubezpieczonym umowę o pracę w wymienionej dacie. Od dnia 01.01.1986 r. Z. G. został przyjęty na takich samych warunkach zatrudnienia i płacy jako pracownik Zakładu (...) w W. (dowód – pisma obydwu zakładów, akta osobowe). W okresie od 01.01.1986 r. do 31.12.1989 r. ubezpieczony był kierowcą samochodu ciężarowego zajmując się transportem artykułów mleczarskich. Pracę tą wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (k. 13 i 20v – zeznania ubezpieczonego). Od dnia 1.01.1990 r. nastąpiła kolejna reorganizacja transportu, polegająca na likwidacji Zakładu (...) jako odrębnego zakładu. Na mocy uchwały Wojewódzkiego Związku Spółdzielni (...) w S. dotychczasowy majątek i pracownicy zostali przekazani do (...) Spółdzielni (...) (akta osobowe). Z. G. od dnia 1.01.1990 r. stał się ponownie pracownikiem (...) Spółdzielni (...) w S..

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych, daje podstawę do ustalenia, iż ubezpieczony w spornym okresie tj. od 1.01.1986 r. do 31.12.1989 r. wykonywał czynności kierowcy samochodu ciężarowego rozwożącego nabiał i artykuły mleczarskie. Były dokładnie te same czynności, które wykonywał wcześniej, jak i w późniejszym okresie tj. stycznia 1990 r. Zatem w pełni uzasadnione jest przyjęcie, iż była to praca w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów cytowanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. Wykaz A dział VIII poz. 2, tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 t. Doliczenie tego okresu zatrudnienia do okresu uznanego przez ZUS w zaskarżonej decyzji skutkuje tym, iż łączny okres pracy w warunkach szczególnych Z. G. na dzień 1.01.1999 r. przekracza 17 lat.

W tej sytuacji wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki określone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z § 2, § 3, § 4pkt 3 powołanego rozporządzenia, do uzyskania prawa do emerytury w wieku obniżonym od daty ukończenia 60-go roku życia, tj. od (...).r.

Mając powyższe na względzie, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.